

Сега ще ви дамъ две отъ тия правила, които разумно трѣбва да прилагате. Първо правило: щомъ направи нѣкаква погрѣшка, човѣкъ веднага трѣбва да я изправи. Който прави погрѣшки и ги изправя, той е прилеженъ ученикъ. Той има търпение десетъ пѣти да решава и да изтрива задачата си, докато най-после я реши правилно.

Второ правило: човѣкъ никога не трѣбва да отлага изправянето на погрѣшките си. Който не изправя погрѣшките си и ги отлага, той е ленивъ ученикъ. Изправяшъ ли погрѣшките си, отъ тебе човѣкъ може да излѣзе. Не изправяшъ ли погрѣшките си, отъ тебе нищо нѣма да излѣзе. Това сж предрешени въпроси.

„Сторете да насѣдатъ челоуѣцитѣ“. Когато човѣкъ седне нѣкъде, това показва, че той е заетъ съ важна работа, решава нѣкакъвъ философски въпросъ. Ще видите, че този човѣкъ седи замисленъ, съсрѣдоточенъ въ себе си, нищо не го смущава. Какъ мислите, умни или глупави хора бѣха тѣзи, които отиваха да слушатъ Христа? Тѣ бѣха най-умните хора по това време въ Израиль. По начина, по който учениците слушатъ учителя си, се сѣди за тѣхните способности. Нѣкой се хвали, че никога не сѣда, т. е. никога не си почива. Той се мисли за голѣмъ философъ. Другъ пѣкъ казва, че нѣма време да изправя погрѣшките си. Съ това той иска да покаже предъ хората, че е много заетъ съ работа.

Единъ младъ поетъ, като писалъ дълго време и печаталъ произведенията си, видѣлъ, че хората не го оценили, и затова дошълъ до голѣмо отчаяние. Единъ день той отишълъ въ гората и започналъ да мисли върху положението си, какво да прави, какъвъ новъ занаятъ да започне, да не гладува, както гладувалъ съ поезията си. Дълго време мислилъ, но нищо не могълъ да измисли. Най-после той си казалъ: Добре ще направя да туря край на живота си. Не струва човѣкъ да живѣе между тѣзи неблагодарни хора, които не знаятъ да ценятъ. Но по какъвъ начинъ да тури край на живота си, че по-малко да страда? Като размишлявалъ върху този въпросъ, точно надъ главата му, една птичка започнала да пѣе. Той повдигналъ главата си нагоре, погледналъ къмъ птичката и казалъ: Какво искашъ отъ мене? Колкото и да пѣешъ, азъ нѣма да